DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 27 października 1969 r. Nr 9 Poz. 35—39

TREŚĆ:

35.

ZARZĄDZENIE NR 46 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 sierpnia 1969 r.

w sprawie zasad sporządzania planu ruchu zakładów eksploatujących kopaliny nie podlegające przepisom prawa górniczego

(znak: MB-8/69)

§ 1.1. W przedsiębiorstwach eksploatujących kopaliny nie podlegające przepisom prawa górniczego, podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami", należy sporządzać plan bezpiecznego prowadzenia robót i prawidłowej gospodarki złożem, zwany dalej „planem ruchu", według zasad określonych w załączniku do zarządzenia.

2. Przedsiębiorstwa opracowują plany ruchu dla poszczególnych, wchodzących w ich skład zakładów (wydziałów, oddziałów) produkcyjnych.

§ 2.1. Plan ruchu ma na celu zapewnienie wykonania planowych zadań przedsiębiorstwa w zakresie eksploatacji kopalin, prawidłowej gospodarki złożem, ochrony sąsiadujących złóż oraz ochrony życia ludzkiego i innych interesów społecznych, które mogą być zagrożone w związku z prowadzeniem eksploatacji kopalin.

2. Plan ruchu powinien obejmować wszelkie zamierzenia techniczno-organizacyjne, wynikające z zadań produkcyjnych i inwestycyjnych w przedsiębiorstwach, przy uwzględnieniu obowiązujących przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zasad techniki.

3. Zabrania się eksploatacji kopalin bez zatwierdzonego planu ruchu.

§ 3.1. Przedsiębiorstwa po sporządzeniu planu ruchu przedstawiają go zjednoczeniu nadzorującemu działalność przedsiębiorstw do zatwierdzenia, zgodnie z ustalonym harmonogramem.

2. Plan ruchu zatwierdza dyrektor zjednoczenia co najmniej na miesiąc przed rozpoczęciem eksploatacji lub roku kalendarzowego.

3. Dyrektor zjednoczenia może przekazać uprawnienia do zatwierdzania planów ruchu jednemu ze swych zastępców do spraw technicznych lub produkcyjnych, a w uzasadnionych przypadkach dyrektorom przedsiębiorstw, posiadających odpowiednie służby geologiczne.

4. Dyrektor zjednoczenia lub upoważniony, zgodnie z ust. 3, dyrektor przedsiębiorstwa może w miarę potrzeby powołać zespół specjalistów bądź komisję, której zadaniem będzie dokonanie analizy planu ruchu i przedłożenie zatwierdzającemu stosownej opinii.

5. Plan ruchu rozpatruje się w obecności dozoru technicznego przedsiębiorstwa.

§ 4.1. Ze względu na bezpieczeństwo prowadzenia robót, zmiany warunków geologiczno-złożowych lub górniczych oraz zmian technologii produkcji dopuszcza się na podstawie decyzji dyrektora przedsiębiorstwa prowadzenie robót w sposób inny niż określony w planie ruchu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo niezwłocznie opracuje zmianę odpowiedniej części planu ruchu w formie dodatku do tego planu i przedłoży do zatwierdzenia, zgodnie z § 3.

§ 5. Dyrektorzy zjednoczeń zapewnią kontrolę nad prowadzeniem robót zgodnie z planem ruchu.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 7 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 stycznia 1960 r. w sprawie zasad sporządzania planu bezpiecznego prowadzenia robót i prawidłowej gospodarki złożem w zakresie eksploatacji kopalin nie podlegających przepisom prawa górniczego w zakładach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 2, poz. 9).

§ 7. Przepisy zarządzenia nie dotyczą planów ruchu, które zostaną zatwierdzone w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 roku.

MINISTER
w z. R. Gerlachowski

Załącznik do zarządzenia nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 sierpnia 1969 r.

Zasady sporządzania planów ruchu dla przedsiębiorstw eksploatujących kopaliny, nie podlegające przepisom prawa górniczego

I Postanowienia ogólne

1. Plan ruchu powinien być opracowany na okres dwóch lub pięciu lat w zależności od zmienności złoża, eksploatacji kopalin oraz warunków techniczno-ekonomicznych. Decyzję w tym zakresie wydaje zjednoczenie na wniosek przedsiębiorstwa.

2. W przypadku, gdy w przedsiębiorstwie nie występują zagadnienia wymienione w ust. 6 pkt 6 wówczas w planie ruchu należy dokonać odpowiedniej adnotacji.

3. Plan ruchu opracowuje się w trzech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje zjednoczenie, drugi przedsiębiorstwo, a trzeci kierownik kopalni (zakładu).

II Postanowienia szczegółowe

4. Plan ruchu powinien składać się z dwóch zasadniczych części:
— podstawowej — zawierającej dane, nie wymagające zmian w okresach dwu- lub pięcioletnich (ust. 6 pkt 1—3),
— szczegółowej — sporządzonej na okres dwu lub pięciu lat, zawierającej szczegółowe dane dotyczące eksploatacji złoża i innych zagadnień związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa (ust. 6 pkt 4 — 15 oraz załączniki 1 — 3).

5. Plan ruchu powinien obejmować zagadnienia występujące w danym przedsiębiorstwie według następujących rozdziałów:
1) Wstęp
2) Geologia i stosunki wodne złoża
3) Zakład przeróbczy (cegielnie, wapienniki, sortownie itp.)
4) Plan robót przygotowawczych i zdejmowanie nadkładu
5) Plan robót eksploatacyjnych
6) Roboty strzałowe
7) Transport
8) Odwadnianie wyrobisk
9) Rekultywacja wyeksploatowanych terenów
10) Zagrożenia i sposoby ich zwalczania
11) Bezpieczeństwo i higiena pracy oraz pierwsza pomoc
12) Zabezpieczenie przeciwpożarowe
13) Plan zatrudnienia
14) Zabezpieczenie zimowe
15) Schemat organizacyjny kierownictwa i dozoru ruchu.

Załączniki

1) mapa powierzchni w skali 1 : 1000 lub w innej skali (1 : 500, 1 : 2000) z podaniem aktualnej sytuacji,
2) podstawowe przekroje geologiczne podłużne i poprzeczne,
3) odpis dokumentu zatwierdzenia lub rejestracji złoża przez Centralny Urząd Geologii.

6. Poszczególne rozdziały planu ruchu powinny być opracowane w sposób następujący:
1) rozdział „Wstęp" powinien zawierać nazwę i adres przedsiębiorstwa i jednostki nadrzędnej oraz krótki opis przedsiębiorstwa (kopalni), produkcji itp.;
2) rozdział „Geologia i stosunki wodne złoża" powinien zawierać opisane w skrócie warunki geologiczne i hydrogeologiczne terenu występowania złoża, ze szczególnym uwzględnieniem opracowania wycinka złoża, który będzie eksploatowany w okresie ważności planu ruchu, a w szczególności zagadnienia, jak:
   a) ustalenie jakości i właściwości technologicznych kopaliny i przydatności do dalszej przeróbki lub zbytu,
   b) ustalenie rodzajów kopaliny, ich wzajemnego stosunku ilościowego i rozmieszczenia w złożu,
   c) wydzielenie i okonturowanie złoża, obszarów płonnych i pozabilansowych, filarów ochronnych itp., obszarów, których eksploatacja jest niemożliwa,
   d) ustalenie ilości zasobów wystarczających na okres ważności planu ruchu,
   e) podanie pozostałej ilości zasobów geologicznych po odjęciu zasobów wyeksploatowanych,
   f) naniesienie na mapach i przekrojach granicy występowania kopaliny oraz obszarów planowanej eksploatacji, obiektów i urządzeń, dla których zostały ustalone filary ochronne;

   ustalenie tych danych przeprowadza się na podstawie wyników uzyskanych z eksploatacji kopaliny i z danych z dokumentacji geologicznych; jeżeli stopień poznania złoża w dokumentacji geologicznej dla prowadzenia eksploatacji kopaliny jest niedostateczny lub zmienność złoża jest znaczna, dopuszcza się wykonanie dodatkowych robót geologiczno-rozpoznawczych według odpowiednio zagęszczonej siatki (wyższej kategorii niż w dokumentacji geologicznej) oraz badań laboratoryjnych i technicznych mających na celu dostateczne rozpoznanie określonej części złoża;
3) rozdział „Zakład przeróbczy" obejmuje opis procesu technologicznego zakładu przeróbczego, z równoczesnym podaniem podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych;
4) w rozdziale „Plan robót przygotowawczych i zdejmowanie nadkładu" należy podać obliczenia kubatury nadkładu przewidzianego dla eksploatacji z odpowiednim, co najmniej trzymiesięcznym, wyprzedzeniem frontu wybierania złoża; należy również podać (opisać) sposób zdejmowania i transportu nadkładu (skrywki); powierzchnię nadkładu przeznaczoną do zdjęcia w ciągu okresu objętego planem ruchu należy oznaczyć na mapie i przekroju, jak również miejsce zwałowania i drogi transportowe;
5) w rozdziale „Stan robót eksploatacyjnych" należy:
   a) ustalić sposób gospodarki złożem, kopaliny głównej i kopalin towarzyszących,
   b) ustalić wszelkie zależności wpływów, wynikających z ruchu jednego zakładu w stosunku do zakładu drugiego w przypadku istnienia między nimi jakiejkolwiek współzależności oraz wskazać obiekty wymagające ochrony lub zabezpieczenia filarami ochronnymi,
   c) określić jakość użytkową kopaliny i jej przydatności do zadań produkcyjnych,
   d) podać: sposób urabiania złoża z zaznaczeniem wysokości eksploatowanych ścian, kierunku uławicenia, kąta nachylenia warstw, generalnego kąta ścian eksploatacyjnych oraz sposób niedopuszczenia do tworzenia się zwisów we froncie wybierania złoża,
   e) opisać stan mechanizacji urabiania i ładowania urobku,
   f) opisać sposób zabezpieczenia przedsiębiorstwa przed wejściem na jego teren osób postronnych z zaznaczeniem tego na planie sytuacyjnym;
   g) oznaczyć na mapie sytuacyjno-wysokościowej kopalni powierzchnie złóż, z których zostanie wyeksploatowana kopalina w poszczególnych latach objętych planem ruchu;
6) rozdział „Roboty strzałowe" powinien obejmować:
   a) rodzaje stosowanych środków strzałowych i sprzętu strzałowego oraz braki na tym odcinku,
   b) organizację robót strzałowych stosowanych lub przewidzianych (liczba otworów strzałowych, kolejność ładowania i odpalania ładunków, zabezpieczenie załogi i strzałowych przed rozrzutem odłamków, usuwanie niewypałów itp.),
   c) stwierdzenie zgodności stanu technicznego składów materiałów wybuchowych (MW) z obowiązującymi przepisami i podanie terminów usunięcia ewentualnych usterek,

d) sposób nadawania sygnałów przy odstrzale,
e) oznaczoną na mapie strefę rozrzutu, usytuowanie schronów dla załogi i strzałowych oraz ewentualne rozstawienie posterunków i miejsc nadawania sygnałów akustycznych i optycznych;

7) w rozdziale „Transport" należy:

a) obliczyć i opisać ilość środków transportowych (wózków, lokomotyw, samochodów itp.) potrzebnych do wykonania zadań planowych,
b) nanieść na mapie główne drogi transportowe (tory, drogi dojazdowe) dla przewozu urobku, nadkładu i odpadów;

8) w rozdziale „Odwadnianie wyrobisk" należy opisać sposoby odwadniania wyrobiska i podać wydajność pomp oraz ilości wypompowanej z wyrobisk wody w m^3 na godzinę podczas normalnej pracy pomp oraz maksymalnego przypływu;

9) w rozdziale „Rekultywacja wyeksploatowanych terenów" należy podać wycinek prac z dokumentacji rekultywacji, który powinien być wykonany w okresie ważności planu ruchu, przy czym na mapie należy wykazać miejsce składowania gleby; rekultywację należy prowadzić na podstawie dokumentacji opracowanej i zatwierdzonej zgodnie z obowiązującymi przepisami;

10) w rozdziale „Zagrożenia i sposoby ich zwalczania" należy podać: zagrożenia związane ze stosowaniem środków strzałowych (np. strefa rozrzutu obejmuje budynek mieszkalny, biurowy, zakład przeróbki, drogę publiczną) oraz w związku z tym należy opracować sposoby zabezpieczenia tych obiektów (np. w czasie strzelania ruch na drodze powinien być zatrzymany, z zagrożonego budynku w tym czasie nie wolno wychodzić);

11) w rozdziale „Bezpieczeństwo i higiena pracy oraz pierwsza pomoc" należy podać:

a) stan urządzeń higieniczno-sanitarnych, jak łaźnio-umywalnie, szatnie, pokoje higieniczne oraz asenizacji,
b) przyczyny, mogące wpłynąć szkodliwie na stan zdrowia pracowników zakładu (woda, pył, nadmierny wysiłek w pracy, złe oświetlenie itp.),
c) wymagania dotyczące odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej, szkolenia załóg i dozoru w dziedzinie bhp, organizacji służby bhp,
d) opracowany plan skutecznej walki z wypadkami, z podaniem rodzaju zagrożeń i środków zmierzających do ich usunięcia;

12) w rozdziale „Zabezpieczenia przeciwpożarowe" należy podać stan zagrożeń w kopalni i zakładzie przeróbczym oraz stan faktyczny pogotowia przeciwpożarowego kopalni i zakładu przeróbczego;

13) w rozdziale „Plan zatrudnienia" należy podać plan zatrudnienia załogi w rozbiciu na kopalnie, zakłady przeróbki, transport i inne;

14) w rozdziale „Zabezpieczenie zimowe" należy podać sposoby zapobiegania trudnościom ruchu zakładu w okresie zimowym oraz środki ich zwalczania, jak:

a) sposób urabiania zamarzniętych kopalin,
b) sposób zapobiegania przymarzaniu urobku do urządzeń czerpakowych i środków transportu, zabezpieczenie dróg transportowych itp.,
c) zabezpieczenie urządzeń wodnych przed skutkami mrozu,
d) zabezpieczenie przed zalewem w okresie odwilży i opadów o charakterze burzowym;

15) w rozdziale „Schemat organizacyjny kierownictwa i dozoru ruchu" należy podać ilościowy wykaz osób kierownictwa i dozoru ruchu od dyrektora przedsiębiorstwa do kierownika działu, kopalni (wyrobiska) i zakładu przeróbczego z podaniem kwalifikacji i lat praktyki.

36.

OKÓLNIK NR 7 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 sierpnia 1969 r.

w sprawie pracy wielozmianowej środków transportu samochodowego

(znak: MT1-459/69)

W celu zwiększenia rozmiarów przewozów transportem samochodowym w związku ze znacznym wzrostem zadań przewozowych i koniecznością przejmowania przewozów od kolei, po uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików ustala się, co następuje:

§ 1.1. W przedsiębiorstwach transportowych oraz w jednostkach transportu zorganizowanego w zakłady transportu i gospodarstwa samochodowe, zwanych dalej jednostkami transportu zorganizowanego, podległych oraz nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych należy wprowadzić system pracy wielozmianowej środków transportu samochodowego według zasad ustalonych w okólniku.

2. Pod pojęciem pracy wielozmianowej środków transportu samochodowego rozumieć należy pracę podwójnej lub potrójnej obsady kierowców i pomocników kierowców zatrudnionych w układzie dwóch lub trzech zmian na jednym pojeździe samochodowym.

3. System pracy wielozmianowej powinien obejmować samochody i zespoły samochodów z przyczepami:
— wysokotonażowe,
— samowyładowcze,
— specjalizowane oraz
— inne typy pojazdów ciężarowych o wysokiej gotowości technicznej.

4. System pracy wielozmianowej należy wprowadzić przede wszystkim w obsłudze budów, o których mowa w § 1 zarządzenia nr 27 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 czerwca 1969 r. w sprawie rozszerzenia pracy wielozmianowej w budownictwie (Dz. Bud. nr 10, poz. 32).

5. Praca wielozmianowa powinna obejmować przede wszystkim:
— odwóz urobku spod koparek,
— przewozy elementów prefabrykowanych,
— przewozy bezpośrednie kruszywa, cementu, ceramiki budowlanej, wykonywane w zastępstwie kolei.

6. Do dnia 31 grudnia 1969 r. jednostki transportu zorganizowanego powinny osiągnąć wskaźnik zmianowości w wysokości co najmniej 20% ogólnego czasu pracy pierwszej zmiany.

7. Jednostki odbierające i wysyłające ładunki transportem samochodowym dostosują czas pracy magazynów w takim układzie zmian i godzin, jaka wynika z potrzeby zapewnienia wielozmianowej pracy środków transportu samochodowego.

§ 2.1. W celu utworzenia bodźców sprzyjających realizacji okólnika należy odpowiednio skoncentrować środki na fundusz premiowy dla kierowców i pomocników kierowców zatrudnionych w systemie pracy wielozmianowej w jednostkach transportu zorganizowanego.

2. Dla kierowców i pomocników kierowców zatrudnionych w systemie pracy wielozmianowej należy ustalić wyodrębniony fundusz premiowy w celu premiowania za dobrą pracę w tym systemie, a zwłaszcza za punktualne, sprawne pod względem technicznym i organizacyjnym przekazywanie zmian — na podstawie postanowień § 5 ust. 4 załącznika nr 6 do protokołu dodatkowego z dnia 12 sierpnia 1967 r. do Układu Zbiorowego Pracy w sprawie zasad wynagradzania i czasu pracy pracowników transportu samochodowego (Dz. Urz. MBiPMB nr 13, poz. 48).

3. Ustala się następujące limity dla kierowców i pomocników kierowców zatrudnionych w systemie pracy wielozmianowej za dobrą pracę:

1) w czasowo-premiowym systemie pracy:
   a) fundusz premiowy do 25% funduszu płac zasadniczych tych kierowców i pomocników kierowców,
   b) premia indywidualna:
      — dla wyżej wymienionych kierowców do 35% ich płacy zasadniczej,
      — dla wyżej wymienionych pomocników kierowców do 25% ich płacy zasadniczej,
2) w akordowym systemie pracy:
   a) fundusz premiowy do 15% funduszu płac zasadniczych kierowców i pomocników kierowców,
   b) premia indywidualna:
      — dla wyżej wymienionych kierowców do 25% ich płacy zasadniczej,
      — dla wyżej wymienionych pomocników kierowców do 10% ich płacy zasadniczej.

W szczegółowych regulaminach premiowania wysokość premii indywidualnej — w granicach określonych w pkt 1 i 2 należy zróżnicować tak, aby kierowcom i pomocnikom kierowców pracującym w systemie trzyzmianowym przyznawać odpowiednio wyższe premie niż w systemie dwuzmianowym.

4. Fundusz premiowy i premie, o których mowa w ust. 3, ustala się i wypłaca kierowcom i pomocnikom kierowców zatrudnionych w systemie pracy wielozmianowej niezależnie od premii określonych w załączniku nr 6 do protokołu dodatkowego powołanego w ust. 2. Premii tych, z uwzględnieniem ewentualnej korekty bankowej, nie zmniejsza się z tytułu przekroczenia planowanej ilości godzin nadliczbowych przez kierowców i pomocników kierowców zatrudnionych poza systemem pracy wielozmianowej.

5. Podstawą do ustalania i wypłacania premii powinien być szczegółowy regulamin premiowania, uwzględniający postanowienia §§ 5—7 załącznika nr 6 do protokołu dodatkowego powołanego w ust. 2.

6. Wprowadzenie ustaleń okólnika może być dokonane tylko w ramach zatwierdzonego osobowego funduszu płac.

§ 3. Okólnik wchodzi w życie z dniem 9 sierpnia 1969 r.

MINISTER
A. Giersz

37.

OKÓLNIK NR 9 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 14 sierpnia 1969 r.

w sprawie wynagradzania maszynistów i operatorów za konserwację maszyn budowlanych

(znak: PP/3/69)

Rozszerzanie pracy wielozmianowej w wykonawstwie budowlano-montażowym stwarza potrzebę zwiększenia gotowości technicznej i stopnia wykorzystania sprzętu. W związku z powyższym w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustala się, co następuje:

1. Okólnik dotyczy maszynistów i operatorów maszyn budowlanych objętych postanowieniami protokołu dodatkowego z dnia 16 września 1966 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólnobudowlane (Dz. Urz. MBiPMB nr 15, poz. 65).

2. Wynagrodzenie maszynistów i operatorów za dokonywaną codzienną konserwację maszyn budowlanych, szczególnie przy pracy wielozmianowej, może być zryczałtowane i wypłacane w formie dziennego dodatku za konserwację. Dzienny zryczałtowany dodatek za konserwację wynika z pomnożenia dodatku za jedną godzinę konserwacji (ust. 3) przez normę czasu, określoną dla codziennej konserwacji maszyny (ust. 4).

3. Dodatek za jedną godzinę konserwacji ustala się według poniższej tabeli. Dodatek ustalony w tabeli został obliczony według godzinowej stawki osobistego zaszeregowania maszynisty (operatora), zwiększonej o 50% dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych, w zależności od kategorii zaszeregowania maszynisty (operatora) oraz stosowanej tabeli płac.

Kategoria zaszeregowania maszynisty (operatora)	Wysokość dodatku za konserwację w złotych		
	A	B	C
9	21,00	19,50	23,00
8	18,00	16,50	20,00
7	15,75	14,25	17,25
6	13,50	12,00	14,80
5	11,50	10,50	—
4	10,00	9,00	—

W przypadku, gdy maszynista (operator) jest wynagradzany:

a) w systemie akordowym lub akordu zryczałtowanego — dodatek za jedną godzinę konserwacji ustala się według kolumny A,

b) w systemie czasowym lub czasowo-premiowym według stawek określonych w § 3 protokołu dodatkowego z dnia 16 września 1966 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie, to jest w przypadku, o którym mowa w § 1 ust. 1 załącznika nr 2 do zarządzenia nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 kwietnia 1967 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 7, poz. 21) — dodatek za jedną godzinę konserwacji ustala się według kolumny A,

c) w systemie czasowym lub czasowo-premiowym według stawek ustalonych w § 2 ust. 1 protokołu dodatkowego z dnia 16 września 1966 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie — dodatek za jedną godzinę konserwacji ustala się według kolumny B,

d) w systemie czasowym lub czasowo-premiowym według stawek specjalnych, zgodnie z § 1 ust. 2 załącznika nr 2 do zarządzenia nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 kwietnia 1967 r. — dodatek za jedną godzinę konserwacji ustala się według kolumny C.

4. Normy czasu na codzienną konserwację maszyny ustala dyrektor przedsiębiorstwa zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Dla poszczególnych typowych rodzajów maszyn normy te:

a) w zasadzie nie powinny przekraczać wielkości ustalonych w załączniku do instrukcji IOMB-530 w sprawie planowo-zapobiegawczych obsług technicznych oraz napraw maszyn i urządzeń budowlanych, stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia nr 72 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 czerwca 1967 r. w sprawie systemu planowania i wykonywania napraw maszyn i urządzeń budowlanych oraz zasad finansowania tych napraw,

b) nie mogą być wyższe od dwóch godzin.

5. Dzienny zryczałtowany dodatek za konserwację maszyny przysługuje wyłącznie za przepracowane pełne zmiany robocze, na których ta konserwacja była faktycznie wykonana zgodnie z obowiązującymi przepisami. Niewłaściwe wykonanie konserwacji powinno powodować nieprzyznanie dodatku.

6. Dziennego zryczałtowanego dodatku za konserwację nie wypłaca się za dni, w których nastąpiły przestoje opłacane zgodnie z § 13 Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. oraz za dni, w których czas pracy maszynisty (operatora) nie był wykorzystany dla pracy produkcyjnej maszyny z innych przyczyn.

7. Czasu pracy przy konserwacji, za który wypłaca się dzienny zryczałtowany dodatek za konserwację nie rejestruje się odrębnie.

8. Zasady określone w okólniku stosuje się odpowiednio do pomocników maszynistów sprzętu budowlanego.

9. Okólnik obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1969 r.

MINISTER
w z. R. Gerlachowski

38.

PISMO OKÓLNE NR 11 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 13 sierpnia 1969 r.

w sprawie zasad prowadzenia analitycznej ewidencji księgowej kosztów inwestycji

(znak: EF-7/D-3400/69)

1. W celu ujednolicenia sposobu prowadzenia analitycznej ewidencji księgowej kosztów inwestycji, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustala ramowe wytyczne w tym zakresie, stanowiące załącznik do pisma okólnego.

2. Przestają obowiązywać:
1) pismo okólne nr 7 Ministerstwa Budownictwa z dnia 31 stycznia 1957 r. w sprawie prowadzenia analitycznej księgowości inwestycyjnej (Dz. Urz. MB nr 2, poz. 24),
2) wytyczne z dnia 6 maja 1957 r. Departamentu Księgowości Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych dla byłych jednostek organizacyjnych Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. M. Mazurski

Załącznik do pisma okólnego nr 11 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 sierpnia 1969 r.

Ramowe wytyczne prowadzenia analitycznej ewidencji księgowej kosztów inwestycji

1. Dokumentami, na podstawie których dokonuje się zapisów w analitycznej ewidencji księgowej kosztów inwestycji, zwanej dalej „ewidencją analityczną" są głównie:
1) faktury dostawców inwestycyjnych (z wyjątkiem faktur dotyczących zakupu materiałów na inwestycje oraz maszyn i urządzeń) i wykonawców robót budowlano-montażowych,
2) faktury (dowody) wewnętrzne za roboty budowlano-montażowe i za inne roboty inwestycyjne, wykonane systemem gospodarczym we własnym zakresie, za usługi transportowe i inne na rzecz inwestycji,
3) dowody wydania do montażu maszyn i urządzeń wymagających montażu,
4) dowody pobranych do robót budowlanych i montażowych materiałów inwestycyjnych,
5) wycenione protokoły odbioru robót, w przypadku braku faktury wykonawcy robót,
6) protokoły przyjęcia do eksploatacji zakończonych inwestycji,
7) dowody finansowe, dotyczące odsetek od kredytów na inwestycje i kosztów bankowych,
8) dowody przyjęcia od innych jednostek inwestycji rozpoczętych,
9) dowody nieodpłatnego przekazania i sprzedaży inwestycji rozpoczętych,
10) faktury za dostarczoną dokumentację inwestycyjną,
11) protokoły niedoborów i szkód w rzeczowych składnikach inwestycyjnych,
12) dokumenty o wstrzymaniu inwestycji.

2. Dowody, o których mowa w ust. 1, jak również wszelkie inne dowody stanowiące podstawę zapisów w ewidencji analitycznej, powinny być kontrolowane i znakowane w sposób określony w instrukcji wydanej przez głównego księgowego i umożliwiający terminowe i bieżące prowadzenie ewidencji.

3. Ewidencję analityczną należy prowadzić w układzie rubryk wskazanych w załączonych wzorach nr 1 i 2. Ewidencję tę można prowadzić na formularzach powszechnego użytku (symbol K 293).

4. Wskazane jest prowadzenie ewidencji analitycznej techniką nieprzebitkową. Zastosowanie techniki przebitkowej jest celowe jedynie w zakresie analityki do konta 951 „Inwestycje rozpoczęte", przy występowaniu większej ilości kart analitycznych.

5. W ewidencji analitycznej inwestycji rozpoczętych prowadzi się w obrębie zadania inwestycyjnego:
1) karty analityczne dla każdej pozycji planu rzeczowo-finansowego,
2) kartę analityczną ujmującą przeniesienia ogółu kosztów bezpośrednich zadania inwestycyjnego na karty inwestycji zakończonych,
3) jak w pkt 2 — przeniesienie kosztów pośrednich całego zadania inwestycyjnego.

Karty przeniesień przyjmują sukcesywnie zapisy po stronie Ma w korespondencji ze stroną Winien kart analitycznych z tytułu inwestycji zakończonych (konta 952, 953) lub ze stroną Winien konta 920 — za inwestycje rozpoczęte, sprzedane lub przekazane nieodpłatnie. W przypadku, gdy pozycje planu obejmują więcej niż jeden obiekt inwestycyjny, prowadzi się dodatkowo wspólną kartę analityczną dla objętych daną pozycją planu kosztów pośrednich, podlegających rozliczeniu na poszczególne obiekty inwestycyjne.

W ewidencji analitycznej do konta 951 „Inwestycje rozpoczęte" należy uwzględnić również podział nakładów na efekty, jakie uzyskuje się w wyniku inwestycji (inwestycje zwiększające wartość środków trwałych, środków obrotowych oraz wartości niematerialnych i prawnych). Stosując formularz powszechnego użytku, który nie przewiduje większej ilości rubryk, zakłada się dla tych składników odrębne karty w ramach każdej pozycji planu rzeczowo-finansowego.

6. Równocześnie z rozpoczęciem realizacji zadania inwestycyjnego celowe jest sporządzanie przez służbę inwestycyjną, w porozumieniu z działem księgowości, wykazu przyszłych obiektów inwentarzowych oraz opracowanie symboliki (oznaczeń) tych obiektów. Wykaz taki powinien znajdować się w komórce, prowadzącej ewidencję analityczną. Stanowi on podstawę odpowiedniej symbolizacji kart analitycznych inwestycji rozpoczętych i zakończonych.

7. Księgowań przeniesień między kartami analitycznymi, na których ewidencjonowane są koszty inwestycji rozpoczętych, a kartami przeniesień kosztów, dokonuje się równocześnie z zakończeniem zadania inwestycyjnego.

8. W ewidencji analitycznej inwestycji zakończonych (konta 952, 953) prowadzi się odrębne karty analityczne w ramach poszczególnych zadań inwestycyjnych dla każdej pozycji planu rzeczowo-finansowego.

Do konta 954 „Rozliczenie zadań inwestycyjnych" prowadzi się ewidencję analityczną wyłącznie według zadań inwestycyjnych bez dalszego podziału według pozycji planu.

9. Rozliczenie kosztów pośrednich, których zakres określa zarządzenie Ministra Finansów z dnia 6 września 1966 r. w sprawie zasad klasyfikacji kosztów inwestycji oraz wyceny składników majątkowych uzyskanych w wyniku inwestycji (Mon. Pol. nr 47, poz. 234) przeprowadza się na poszczególne obiekty inwestycyjne w sposób następujący:

1) jeżeli ze względu na ich charakter, dadzą się odnieść na podstawie dokumentu na określone obiekty, przeniesienie ich na właściwy obiekt księguje się równocześnie z zapisem obciążającym konto analityczne kosztów pośrednich określonej pozycji planu rzeczowo-finansowego,
2) jeżeli dotyczy wielu obiektów i brak jest podstaw do odniesienia ich w określonej kwocie na poszczególne obiekty lub gdy stanowią niewielką stosunkowo kwotę w ogólnej sumie kosztów inwestycji, rozlicza się je proporcjonalnie w stosunku do sumy kosztów bezpośrednich poszczególnych obiektów.

10. Ewidencję analityczną kosztów dokumentacji dla przyszłych inwestycji, ewidencjonowanych na koncie 939 należy prowadzić według przyszłych zadań inwestycyjnych, ze wskazaniem dla każdego zadania inwestycyjnego źródeł finansowania tych kosztów (odrębne karty analityczne dla każdego zadania inwestycyjnego z informacją w części opisowej karty, dotyczącą źródła finansowania).

Wzór nr 1

Rodzaj inwestycji . . . .
Zadanie inwestycyjne . . . .
. . . .
Pozycja planu . . . .

Symbol inwestycji . . . . .
Planowany termin:
rozpoczęcia inwestycji . . . .
zakończenia inwestycji . . . .

Karta analityczna inwestycji rozpoczętych

Lp.	Data	Strona dziennika	Numer dowodu	Treść	Koszty ogółem		Koszty w podziale analitycznym				
							Roboty		Maszyny i urządzenia	Pozostałe koszty	
					Winien	Ma	budowlane	montażowe		bezpośrednie	pośrednie
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Wzór nr 2

Rodzaj inwestycji . . . .
Zadanie inwestycyjne . . . .
. . . .
Pozycja planu . . . .

Symbol inwestycji . . . . .
Planowany termin:
a) rozpoczęcia inwestycji . . . .
b) zakończenia inwestycji . . . .

Karta analityczna inwestycji zakończonych

Lp.	Data	Strona dziennika	Numer dowodu	Treść	Koszty ogółem		Koszty w podziale według efektów		
					Winien	Ma	Zwiększające wartość środków trwałych	Zwiększające wartość środków obrotowych	Zwiększające wartości niematerialne i prawne
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

39.

PISMO OKÓLNE NR 12 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 14 sierpnia 1969 r.

w sprawie projektowania i stosowania w instalacjach wentylacyjnych i klimatyzacyjnych kanałów zwijanych spiralnie z taśm

(znak: TE-6/53163/69)

W związku z uruchomieniem produkcji kanałów zwijanych spiralnie z taśm o przekroju kołowym, zwanych dalej „kanałami typu S" oraz o przekroju kołowym — spłaszczonym, zwanych dalej „kanałami typu Sp" i wydanym przez Instytut Techniki Budowlanej świadectwem nr 17/ME/68 z dnia 17 grudnia 1968 r. o dopuszczeniu tych kanałów do produkcji i stosowania w budownictwie ustala się, co następuje:

1. Zaleca się państwowym jednostkom projektowania, podległym i nadzorowanym przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, wprowadzenie w projektach instalacji wentylacyjnych i klimatyzacyjnych zastosowanie kanałów typu „S" i „Sp", zgodnie z kartą informacyjną Zjednoczenia Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych, wydaną w lipcu 1968 r. i w marcu 1969 r.

2. Kanały typu „S" odpowiadają dotychczas stosowanym kanałom typu:

B/I	według	A.U.W. 7.1.3/66
C	„	A.U.W. 7.1.3/61

Kanały typu „Sp" odpowiadają dotychczas stosowanym kanałom typu:

A	według	A.U.W. 7.1.1/61
A/I	„	A.U.W. 7.1.1/66

3. W opracowanych już projektach instalacji wentylacyjnych i klimatyzacyjnych państwowe jednostki projektowania, będące autorami projektu i inwestorzy uzgodnią między sobą możliwość zastosowania kanałów typu „S" lub „Sp".

4. Stosowanie kanałów, o których mowa w ust. 1, uzależnione jest od zapewnienia materiałów do ich produkcji. Zapewnienie materiałów do produkcji kanałów typu „S" powinno następować na podstawie odpowiednich planów zaopatrzenia, opracowanych przez Zjednoczenie Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych, uzgodnionych dla każdego okresu planistycznego z Centralą Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Budowlanego. Uzgodnione ilości stanowić będą podstawę do określania zakresu zastosowania kanałów typu „S" i „Sp".

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. Cz. Cywiński

KOMUNIKAT I

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 33 z 29.7.69 r., **poz. 243** uchwałę Rady Ministrów nr 123 z 17.7.69 r. w sprawie normatywów cykli budowy,

poz. 244 uchwałę Rady Ministrów **nr 129** z 17.7.69 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych,

poz. 245 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 30.6.69 r. w sprawie wytycznych o planowym budownictwie na wsi i o wymianie łatwo zapalnych pokryć dachowych oraz w sprawie zespołów odbudowy, przebudowy lub budowy wsi i ramowego regulaminu dla tych zespołów;

w nr 34 z 2.8.69 r., **poz. 247** uchwałę Rady Ministrów nr 120 z 11.7.69 r. w sprawie limitowania zużycia energii elektrycznej w zakładach przemysłowych gospodarki uspołecznionej,

poz. 248 uchwałę Rady Ministrów **nr 121** z 11.7.69 r. w sprawie limitowania zużycia energii elektrycznej w lokalach niemieszkalnych w okresie jesienno-zimowym 1969/1970.,

poz. 250 uchwałę Rady Ministrów **nr 132** z 24.7.69 r. w sprawie osiągania projektowanych zdolności produkcyjnych w zakładach i obiektach przemysłowych oddanych do użytku,

poz. 251 zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 8.7.69 r. w sprawie zapewnienia dostaw maszyn i urządzeń dla obiektów przemysłowych oddawanych do eksploatacji w 1970 r.,

poz. 252 zarządzenie Ministra Finansów z 11.7.69 r. w sprawie finansowania przez banki i kontroli bankowej inwestycji realizowanych na terenie m.st. Warszawy przez jednostki planu centralnego,

poz. 254 zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z 12.7.69 r. w sprawie limitowania poboru mocy elektrycznej w zakładach przemysłowych gospodarki uspołecznionej,

poz. 258 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 15.7.69 r. w sprawie zasad uznawania wypadków w drodze z domu do pracy i z pracy do domu za podlegające umowom ubezpieczenia;

w nr 35 z 14.8.69 r., **poz. 262** zarządzenie nr 63 Prezesa Rady Ministrów z 30.7.69 r. w sprawie wypłaty emerytur i rent rencistom będącym inżynierami, technikami lub rzeczoznawcami handlu zagranicznego;

w nr 36 z 23.8.69 r., **poz. 270** uchwałę Rady Ministrów nr 135 z 1.8.69 r. w sprawie przekazania niektórych uprawnień Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,

poz. 271 uchwałę Rady Ministrów **nr 136** z 1.8.69 r. w sprawie zniesienia przewidzianego w niektórych przepisach obowiązku uzgadniania i porozumienia z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów,

poz. 273 uchwałę Rady Ministrów **nr 142** z 11.8.69 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zasad realizacji budownictwa mieszkaniowego przez państwowe zakłady pracy i prezydia rad narodowych,

poz. poz. 281—284 zarządzenia Prezesa Rady Ministrów nr nr 75, 76, 77 i 79 z 12 i 13.8.69 r. o zakresie działania: Ministra Gospodarki Komunalnej, Ministra Przemysłu Chemicznego, Ministra Przemysłu Lekkiego oraz Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z tytułu koordynacji międzyresortowej,

poz. 285 zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 28.6.69 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży i umów dostawy w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej,

poz. 286 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 8.8.69 r. w sprawie zmiany zasad i warunków umów o wykonanie obiektów budownictwa oraz zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za te obiekty,

poz. 287 zarządzenie Ministra Finansów z 18.7.69 r. w sprawie potrącania należności pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych z wynagrodzeń pracowników.

poz. poz. 297, 299, 300 obwieszczenia: Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 25.7.69 r. zmieniające obwieszczenie w sprawie wykazu wydanych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów obowiązujących aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim, Ministra Górnictwa i Energetyki z 23.6.69 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim oraz Ministra Spraw Wewnętrznych z 12.6.69 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra:

1. **nr 40** z 28.6.69 r., znak: EF/305/69 w sprawie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych w niektórych przedsiębiorstwach,
2. **nr 41** z 18.7.69 r., znak: PP3-NP/69 w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w Geoprojekcie — Przedsiębiorstwie Geologiczno-Fizjograficznym i Geodezyjnym Budownictwa,
3. **nr 42** z 28.7.69 r., znak: PP3/69 w sprawie zatrudniania i wynagradzania pracowników budownictwa eksportowego,
4. **nr 50** z 25.8.69 r., znak: PP3/69 zmieniające zarządzenie w sprawie zapewnienia wykonania przewozów materiałów budowlanych,
5. **nr 55** z 3.9.69 r., znak: PP3/69 w sprawie zasad wynagradzania pracowników Resortowego Ośrodka Normowania Pracy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zarządzenie (Org.) Ministra:

6. **nr 45/Org.** z 7.6.69 r., znak: OR4-003/B20/69 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Generalnego Wykonawstwa Zakładów Chemicznych Genchem—Południe.
7. **nr 46/Org.** z 19.6.69 r., znak: Ka-3/69 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących Sosnowieckiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego w Sosnowcu,
8. **nr 47/Org.** z 19.6.69 r., znak: KA-3/69 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących Bolesławieckiego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Bolesławcu,
9. **nr 48/Org.** z 19.6.69 r., znak: KA-3/69 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Częstochowie,
10. **nr 49/Org.** z 19.6.69 r., znak: KA-3/69 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Przedsiębiorstwa Instalacji Przemysłowych „Instal" w Częstochowie,
11. **nr 50/Org.** z 19.6.69 r., znak: KA-3/69 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Rzeszowskiego Zjednoczenia Budownictwa w Jaśle,
12. **nr 51/Org.** z 19.6.69 r., znak: KA-3/69 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Rzeszowskiego Zjednoczenia Budownictwa w Sanoku,
13. **nr 52/Org.** z 19.6.69 r., znak: KA-3/69 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących nr 3 Zjednoczenia Budownictwa „Warszawa" w Warszawie,
14. **nr 53/Org.** z 25.6.69 r., znak: OR4-003/69 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Terenowe Zakłady Ceramiki Budowlanej w Płoni, Terenowe Zakłady Ceramiki Budowlanej w Stargardzie, Szczecińskie Zakłady Wapienno--Piaskowe w Łobezie,
15. **nr 54/Org.** z 25.6.69 r., znak: OR4-003/69 w sprawie zmiany nazwy, przedmiotu działania i podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Terenowe Zakłady Produkcji Betonów w Szczecinie,
16. **nr 55/Org.** z 25.6.69 r., znak: OR4-003/69 w sprawie zmiany nazwy, przedmiotu działania i podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Szczecinie,
17. **nr 56/Org.** z 26.6.69 r., znak: OR4-003/B11/69 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Płockie Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjnych,
18. **nr 57/Org.** z 28.6.69 r., znak: OR4-003/P4/69 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Krotoszyńskie Zakłady Ceramiki Budowlanej, Jarocińskie Zakłady Ceramiki Budowlanej,

20. **nr 58/Org.** z 28.6.69 r., znak: OR4-003/P4/69 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Poznańskie Zakłady Ceramiki Budowlanej, Kościańskie Zakłady Ceramiki Budowlanej,
21. **nr 59/Org.** z 28.6.69 r., znak: OR4-003/P4/69 w sprawie przekazania zakładów-cegielni: Ostrowieczko i Pysząca — Jarocińskich Zakładów Ceramiki Budowlanej,
22. **nr 60/Org.** z 28.6.69 r., znak: OR4-003/P4/69 w sprawie przekazania cegielni Kotlin — Ostrzeszowskich Zakładów Ceramiki Budowlanej,
23. **nr 61/Org.** z 28.6.69 r., znak: OR4-003/P3/69 w sprawie zmiany nazwy i przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Toruńskie Zakłady Produkcji Betonów,
24. **nr 62/Org.** z 28.6.69 r., znak: OR4-003/P3/69 w sprawie zmiany przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Ostrowskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe,
25. **nr 63/Org.** z 30.6.69 r., znak: OR4-003/B23/69 w sprawie zmiany nazwy i siedziby Warszawskiego Przedsiębiorstwa Budowy Pieców Przemysłowych.

Okólniki Ministra:

26. **nr 6** z 18.7.69 r., znak: NC4-0681-312/69 w sprawie dodatkowych warunków zawierania umów o wykonanie robót budowlanych i montażowych na terenie m.st. Warszawy,
27. **nr 8** z 12.8.69 r., znak: MT8/6W/217/69 w sprawie racjonalnej gospodarki zasobami wodnymi w okresie trwającej suszy.

Pismo okólne Ministerstwa:

28. **nr 13** z 29.8.69 r., znak: PP-3/69 w sprawie szczegółowych regulaminów premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

Obwieszczenie Ministerstwa:

29. z 1.2.69 r., znak: TE3-0525/69 w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy.

R e d a k c j a
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585
W y d a w c a
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75
INDEKS 35711

Zakł. Graf. „Tamka", Z-1, W-wa. 1700. Zam. 1605/69. P-22. Cena zł 2.—